

(Garbage collection) איסוף אשפה

כותרת חילופית: ניהול זיכרון דינמי (Dynamic memory allocation)

ספר בתחום: Garbage Collection: Algorithms for automatic dynamic memory management, Richard Jones and Rafael Lins, Wiley, 1999.

```
void insert(int x){
  NODE * = malloc(sizeof(NODE));
  p → value = x ;
  p → next = s ;
  s = p ;
}
```

```
void delete(int x){
  for (p = s; p → next → value ≠ x; p = p → next);
  p → next = p → next → next ;
}
```

כמה זיכרון צורכת התוכנית הבאה ?

```
void main( ){
  for (i=0; i < 5; i++)
    insert(i);
  for (i=0; i<1000; i++)
    insert(i);
    delete(i-5);
}
```


איסוף אשפה

הבעיה: איך לשחרר צמתים שהמתכנת לא שחרר באמצעות פקודת `free`.

חשיבות הבעיה

• בתוכניות גדולות עם הרבה מודולים והרבה אובייקטים (בניגוד לתוכניות שראינו בקורס) קשה למתכנתים לדעת מתי באמת משתחרר אובייקט.

• כאשר מיוצרת אשפה (`Memory leak`) קשה מאד לאתר את התקלה, כלומר ה-`debugging` קשה. לדוגמא בשפת `C` ניתן להחליף את `malloc` בפונקציה `gcalloc` ואת `free` בפונקציה `gcfree` אשר תומכות באיסוף אשפה אוטומטי ואז זליגת הזיכרון נפתרת.

• בשפת `JAVA` אין פקודת `free`. אחת הסיבות היא בטיחות.

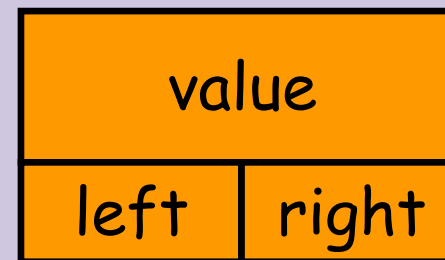
מודל לשימוש בזיכרון

הזיכרון מחולק פונקציונלית ל"מחסנית ריצה" ול"ערימת אובייקטים".
 הערימה (Heap) משמשת לשמירת אובייקטים המיוצרים באופן דינמי
 והמחסנית שומרת לכל תוכנית מסגרת (frame) אשר מכילה את משתני
 התוכנית.

אל תבלבלו את השם Heap עם מבנה הנתונים בעל השם הזה!!!

• ה-Heap מורכב ממערך $mem[m]$ שבו מוקצים צמתים (אובייקטים)
 מהצורה:

```
typedef struct node {
    DATA value;
    node *left *right;
} NODE;
```

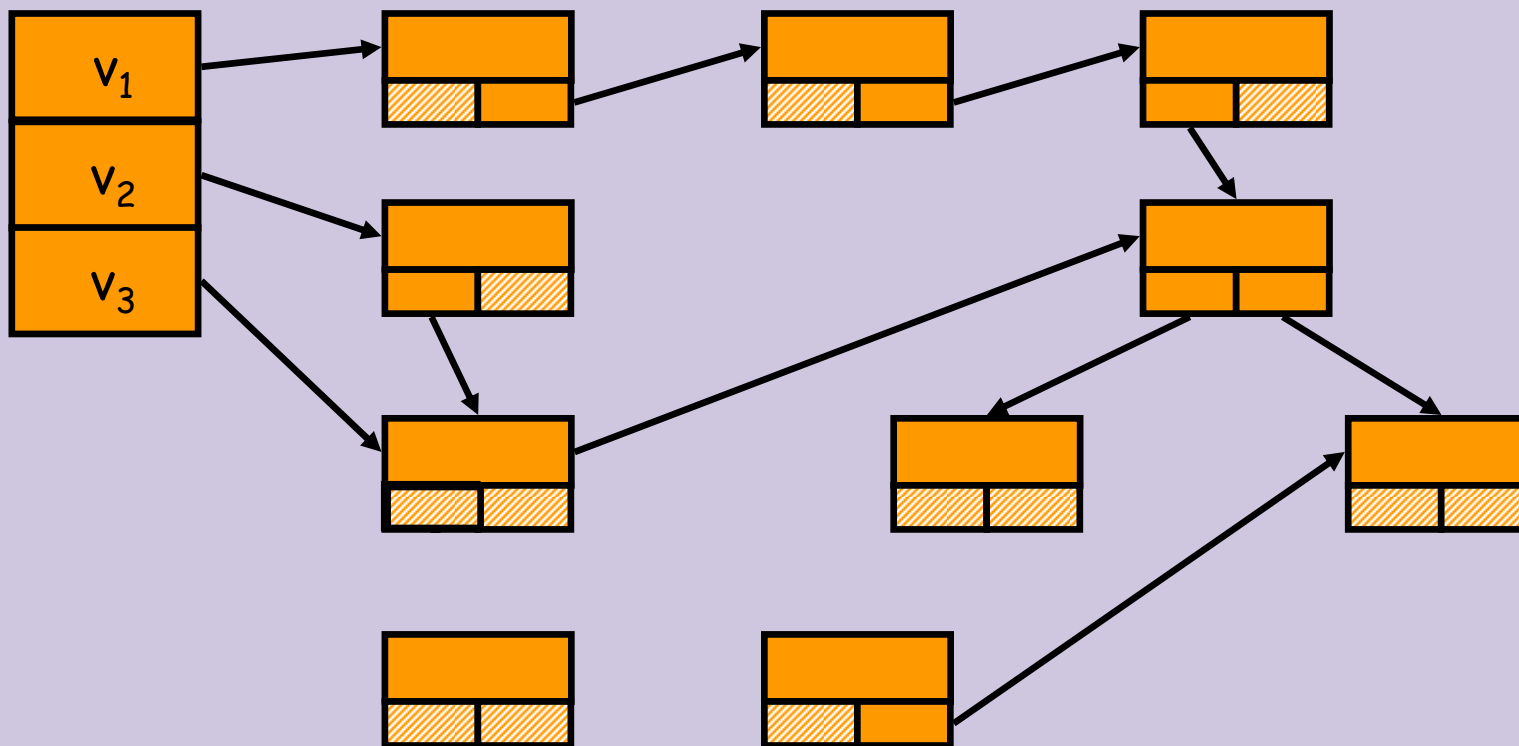

(צמתים מורכבים יותר ושוני גודל אפשריים, אך אנו נתרכז במודל פשוט).

• קיימת רשימה AVAIL של צמתים לא מנוצלים. כל פעם שעושים malloc
 מקבלים צומת מרשימה זו וכשעושים free מחזירים צומת לרשימה AVAIL.

מודל לשימוש בזיכרון (המשך)

- ניתן לגשת לצמתים ב-Heap רק דרך "משתני התוכנית" v_1, \dots, v_n הנמצאים במחסנית הריצה.

אשפה: צמתים מנותקים, כאלה שאין אליהם מסלול מאף v_i .

כיצד נוצרת אשפה ?

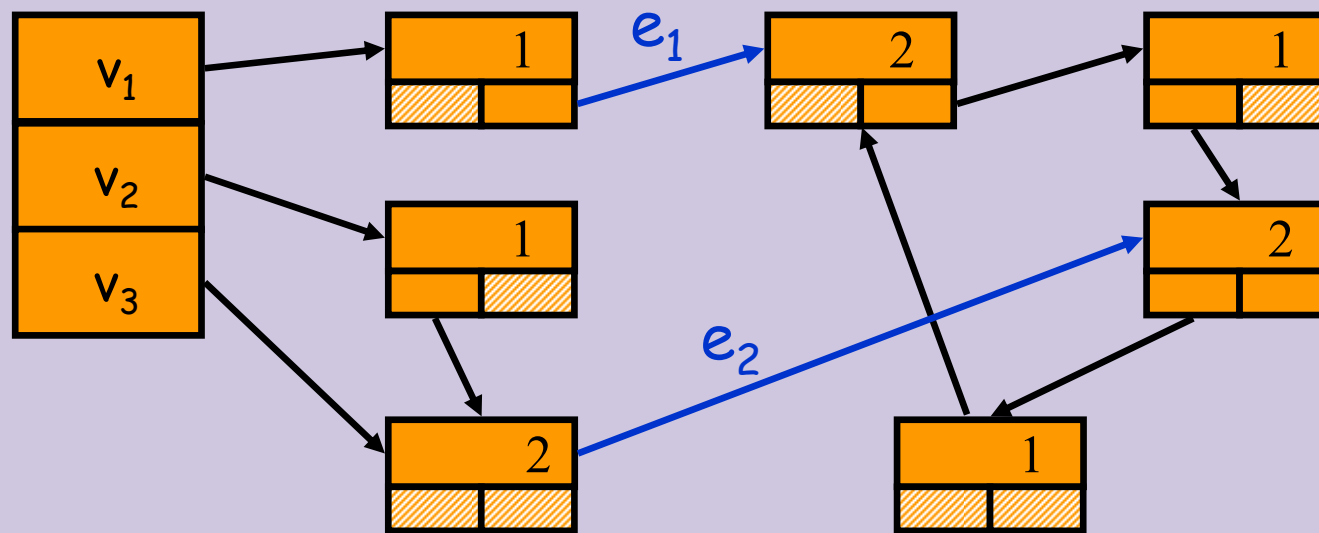
נתאר שלושה פתרונות לבעיית האשפה: ספירה, סימון, ודחיסה.

פתרון ע"י ספירה (reference counting)

הוסף לכל צומת V שדה $count$ השומר את מספר המצביעים אליו.

עדכן את $V.count$ בכל פעם שמשנים מצביע לצומת V .

כאשר עבור צומת V מתקבל $V.count=0$ הוסף את V לרשימת הצמתים הלא-מנוצלים $AVAIL$ ועדכן את $count$ לצמתים אליהם V מצביע.

בעיה: מעגלים תמיד מכילים צמתים עם $count$ חיובי אפילו אם אין גישה למעגל כולו. למשל אם נבטל קשת e_1 וקשת e_2 נקבל מעגל ללא גישה אליו, כלומר אשפה.

פתרון ע"י סימון (tracing collector)

הרעיון: כאשר הרשימה **AVAIL** מתרוקנת, עוברים על הזיכרון כולו ומסמנים את כל הצמתים אליהם יש גישה ממשתני התוכנית. עוברים שנית על הזיכרון ומכניסים לרשימה **AVAIL** את כל הצמתים שלא סומנו. כדי לאפשר את סימון הצמתים יש להוסיף שדה בולאני **label** לכל צומת.

האלגוריתם

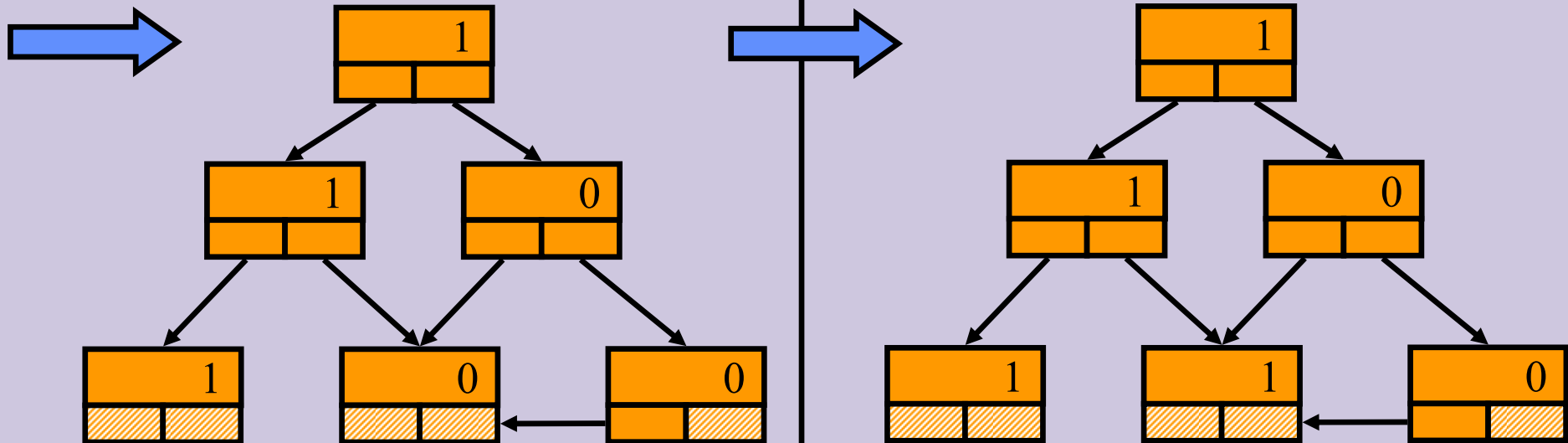
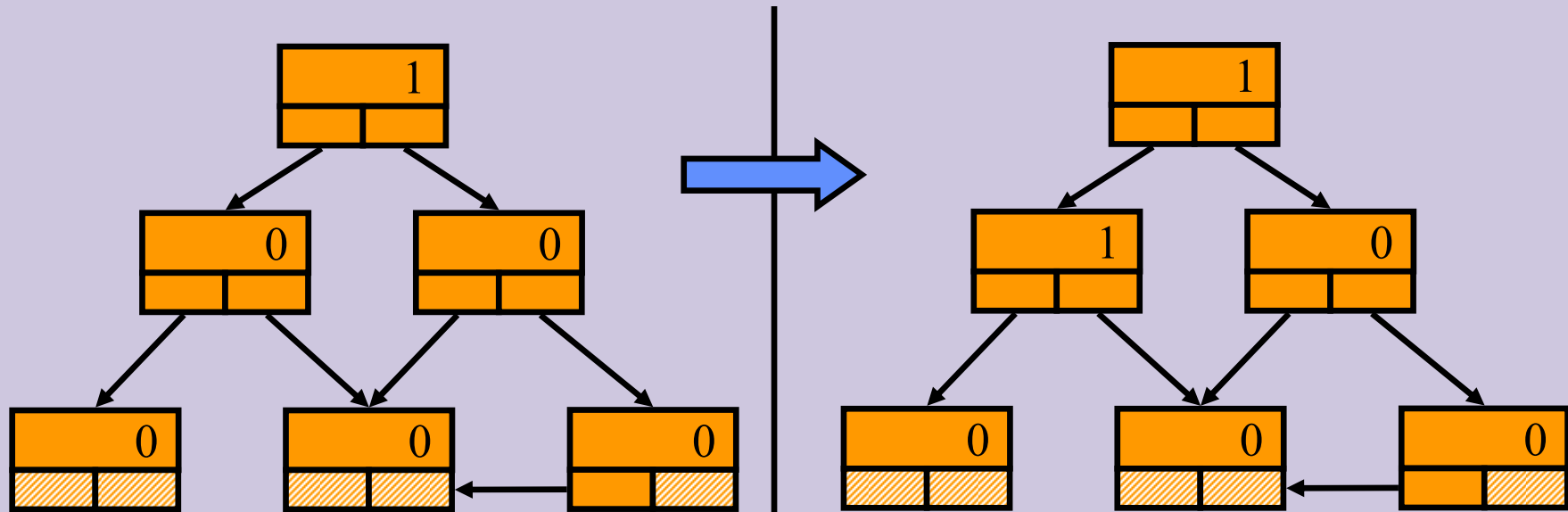
- עבור על כל צמתי הזיכרון וקבע $label=0$.
- סמן את הצמתים הקשורים ישירות למשתני התוכנית ע"י $label = 1$.

```
void mark(NODE *w){
  if(w!=NULL && w->label == 0) {
    w->label = 1;
    mark(w->left);
    mark(w->right); }
}
```

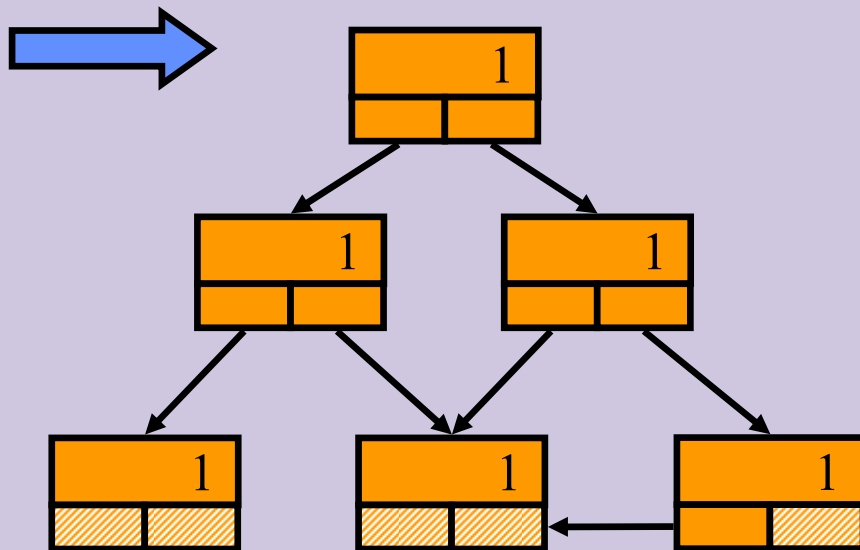
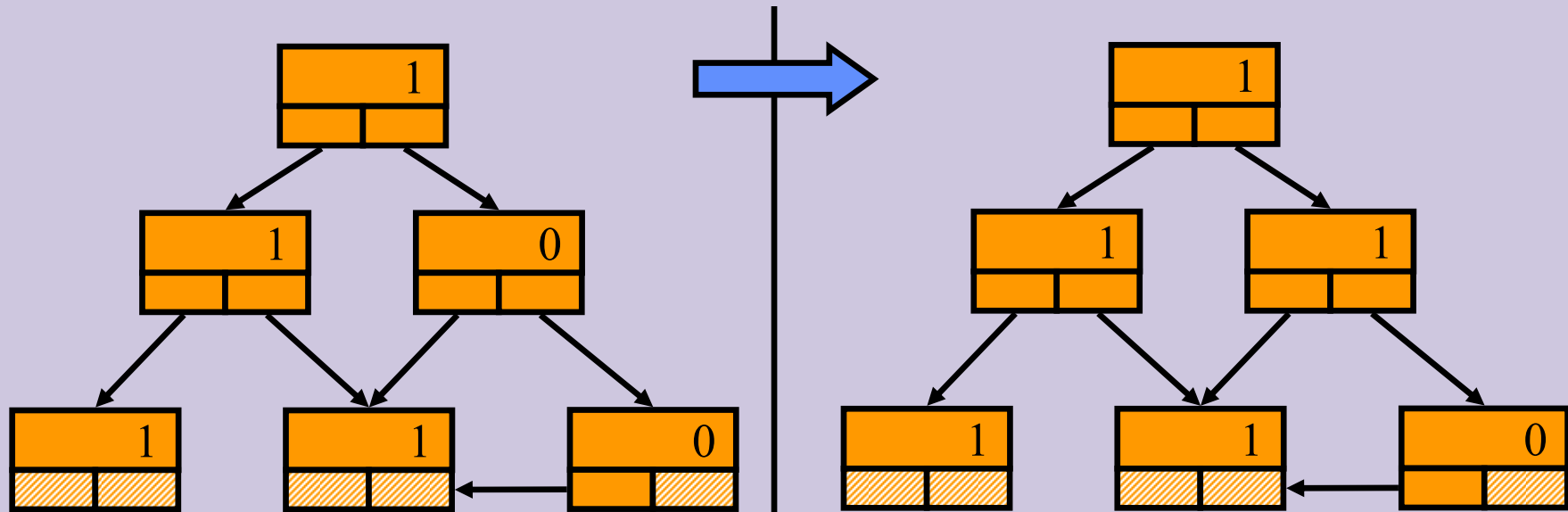
- אם סימנת צומת w שלא היה מסומן, המשך רקורסיבית עם הבן השמאלי והימני כדלקמן:

הערה: זהו אלגוריתם preorder עבור עצים. אבל הוא מסמן גרפים מכוונים כלשהם.

דוגמא על גרף כללי

דוגמא על גרף כללי

הערות:

- זהו אלגוריתם Depth First Search לסיוור בגרפים מכוונים.
- גם סימון וגם ספירה ישימים כאשר לצמתי הזיכרון יותר משני בנים.

סימון ללא רקורסיה

מהם דרישות הזיכרון של אלגוריתם הסימון?

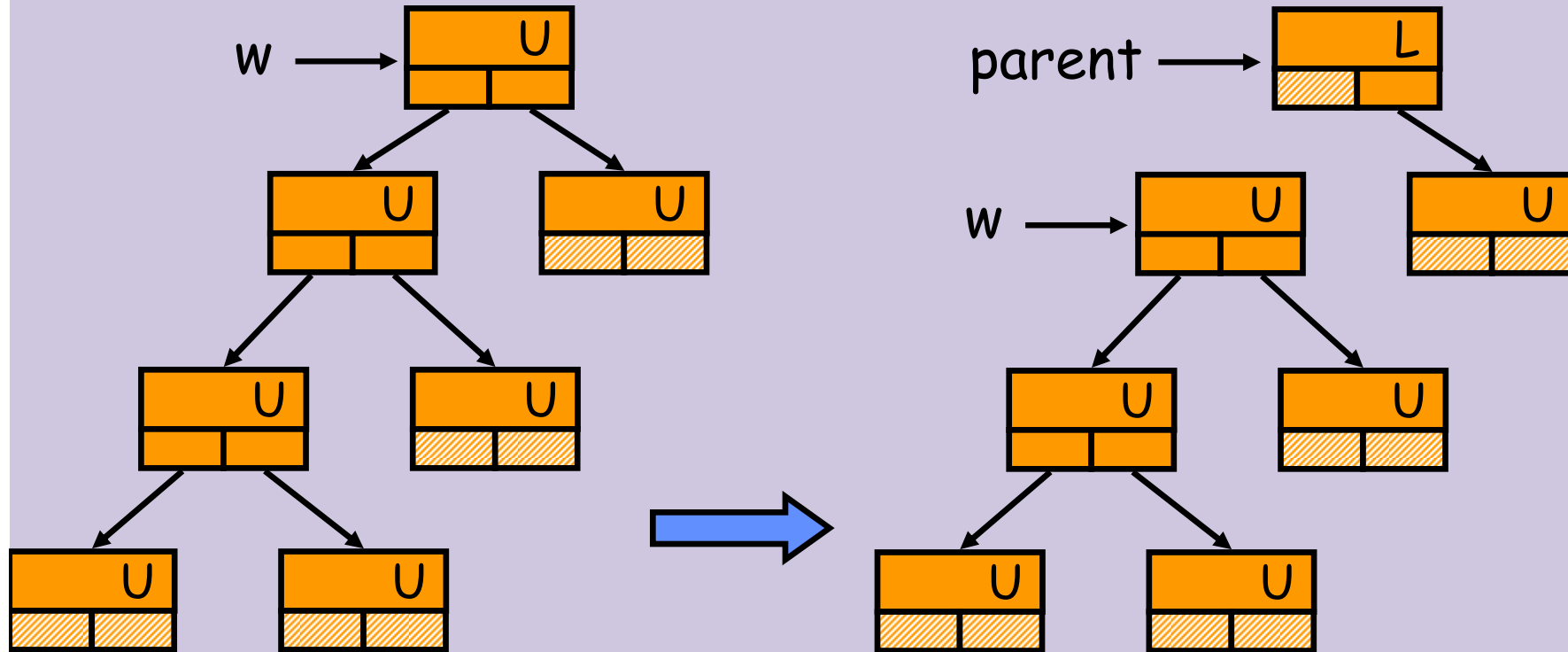
האלגוריתם שהצגנו הוא חסר ערך, כי מפעילים אותו כאשר נגמר הזיכרון, אבל לשם מימוש צריך מחסנית. במקרה הגרוע, גודל המחסנית הוא כמספר הצמתים הקשורים, (מתי זה קורה?) ובמקרה הגרוע, כל הצמתים קשורים.

פיתרון: סימון ללא רקורסיה

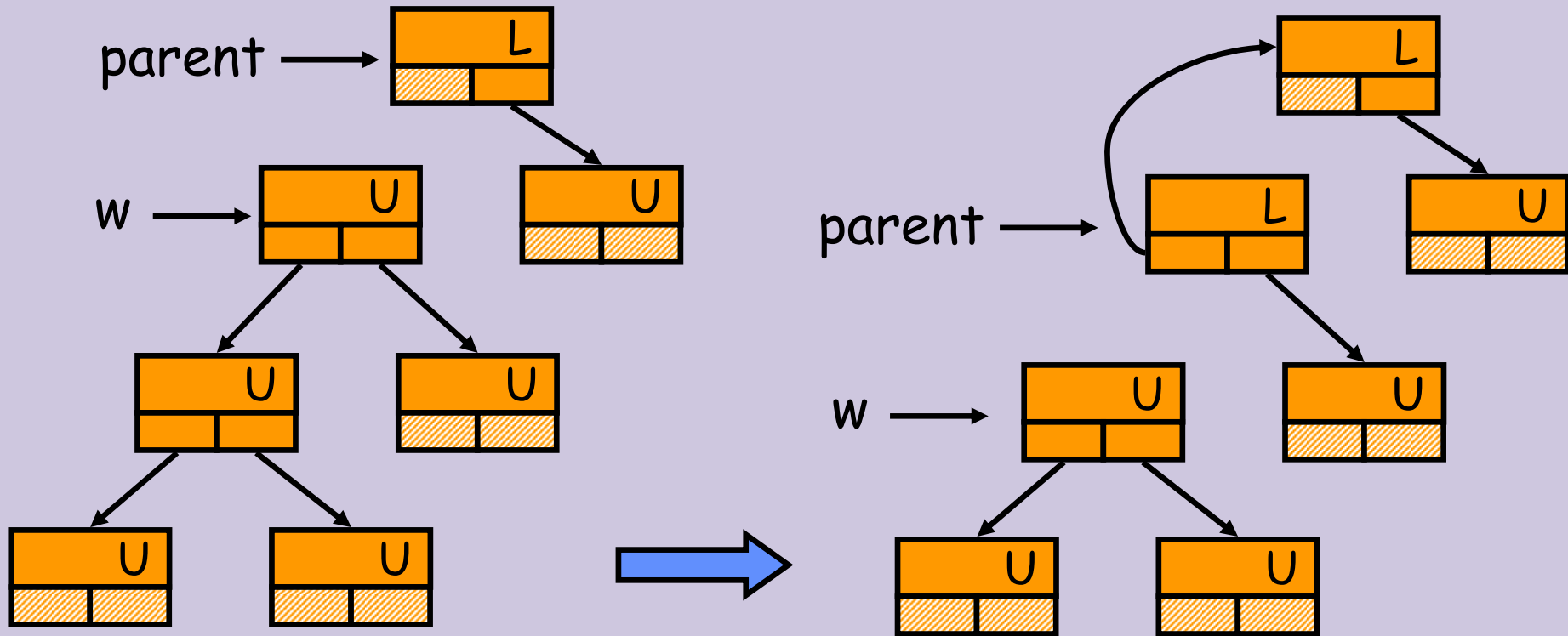
הרעיון: כאשר נבקר בצומת, נשמור את המכוון להורה שלו בשדה `left` או `right` כך שנוכל לחזור להורה בסוף הביקור. לתווית של כל צומת יהיו שלושה ערכים: $\{u, r, l\}$ שיאפשרו לדעת איזה מכוון מצביע להורה. נשתמש במשתנים הבאים: `root` עבור שורש העץ ו-`w` עבור הצומת הנוכחי (מאותחל ל-`root`). השיטה נקראת הפוך מצביעים (Pointer Reversal): פרק 4.3 בספר (Garbage Collection, Jones & Lins, 96).

סימון ללא רקורסיה

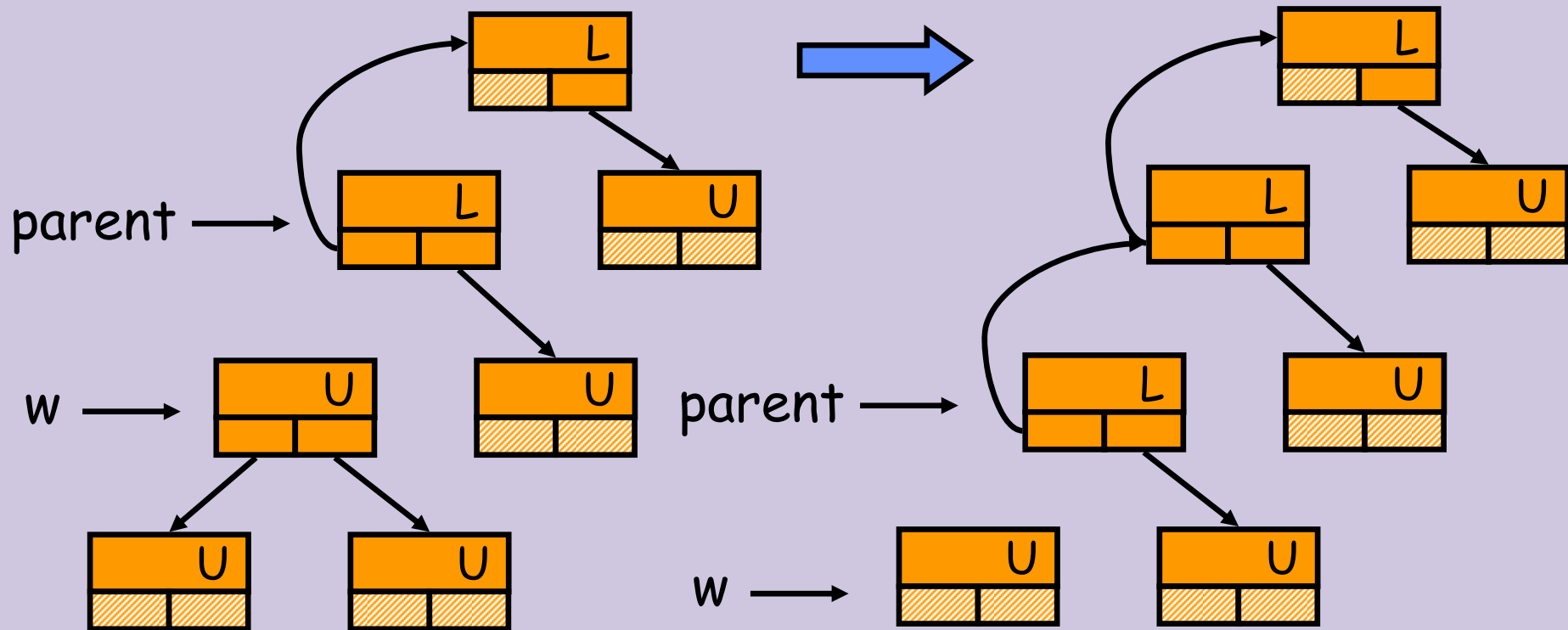
Parent=None

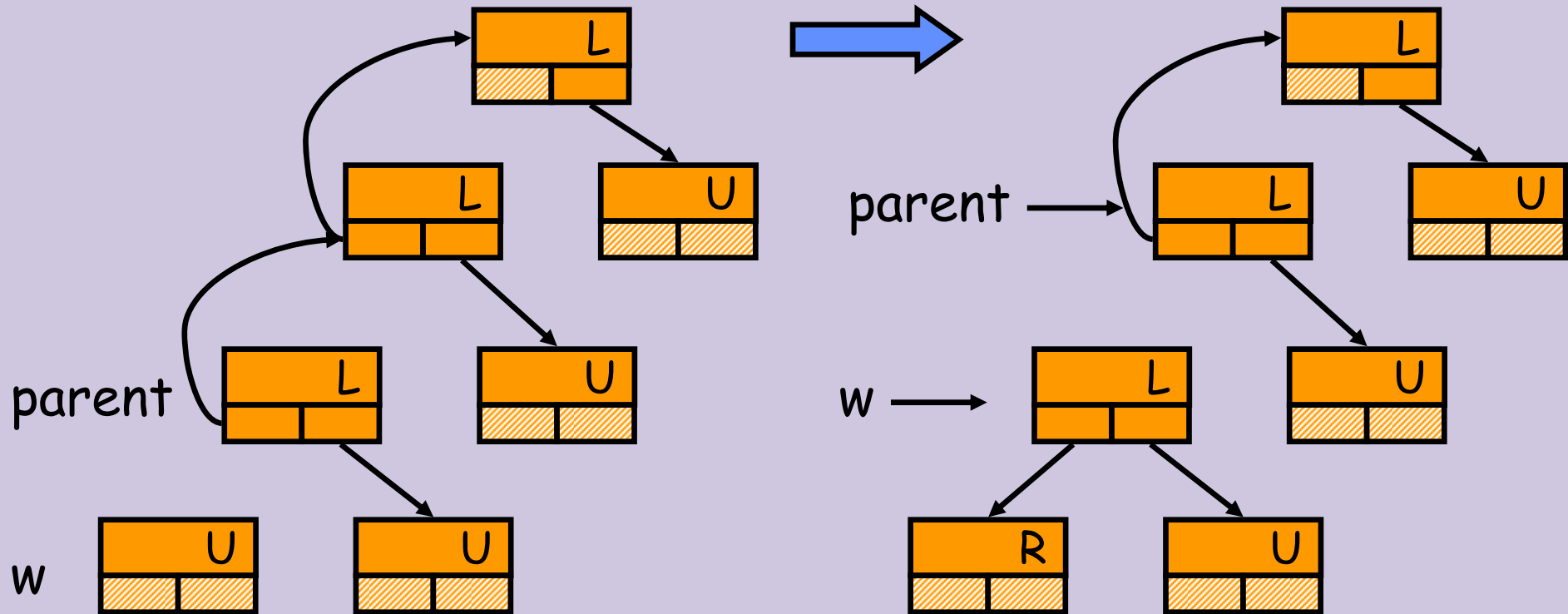
סימון ללא רקורסיה (המשך)

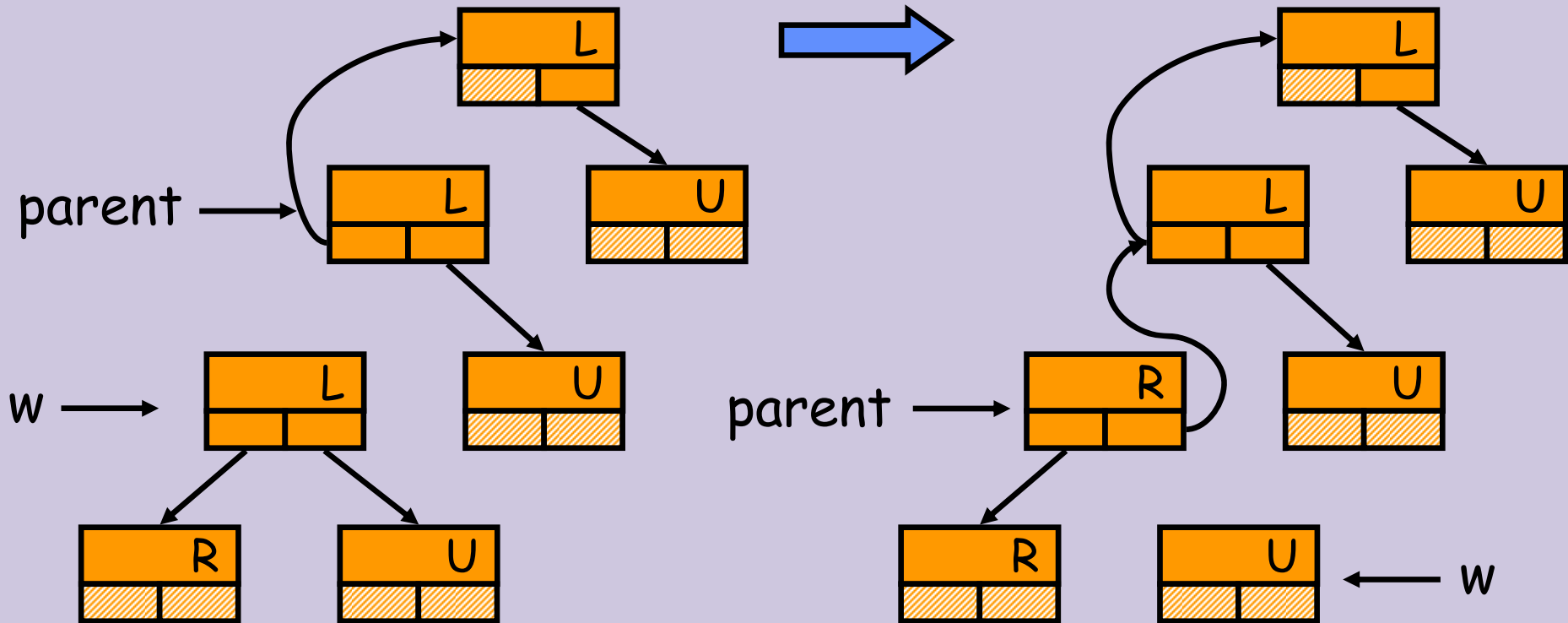
סימון ללא רקורסיה (המשך)

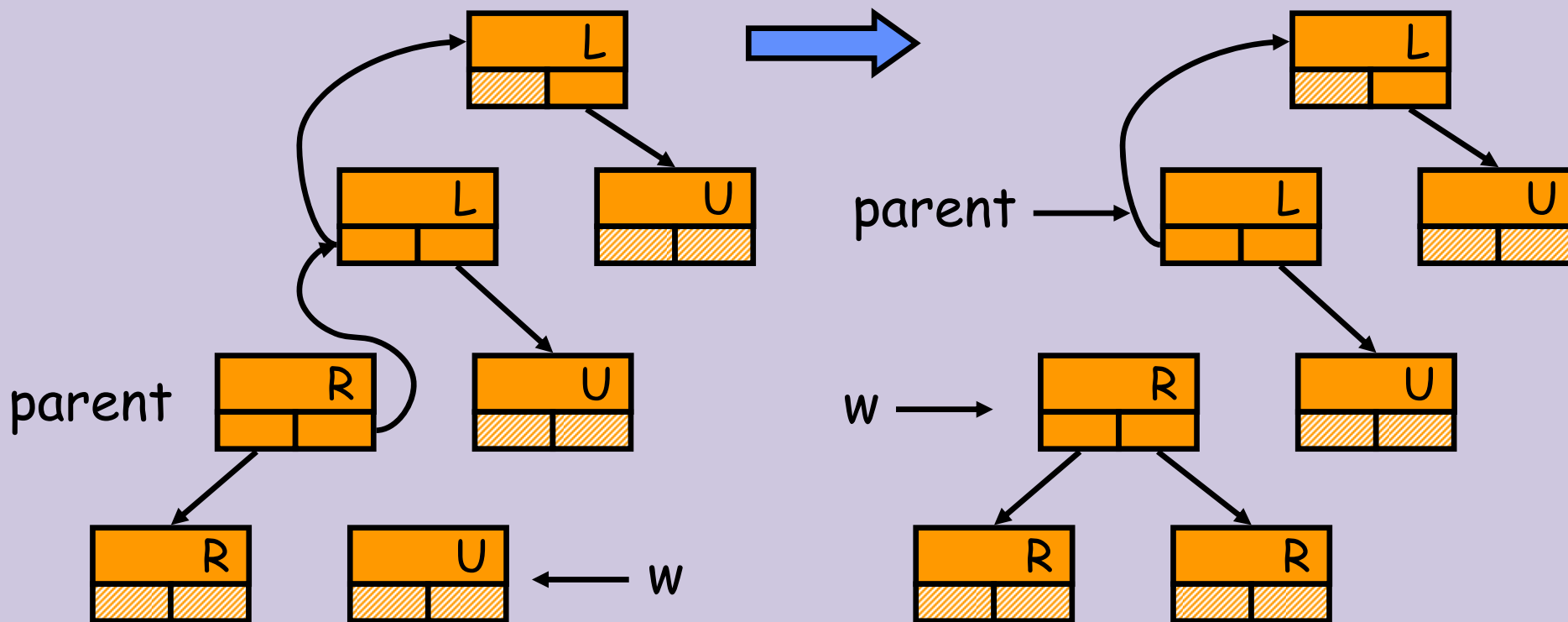
סימון ללא רקורסיה (המשך)

סימון ללא רקורסיה (המשך)

סימון ללא רקורסיה (המשך)

בסוף ריצת הפרוצדורה כל התוויות מסומנות R.

שלד התוכנית

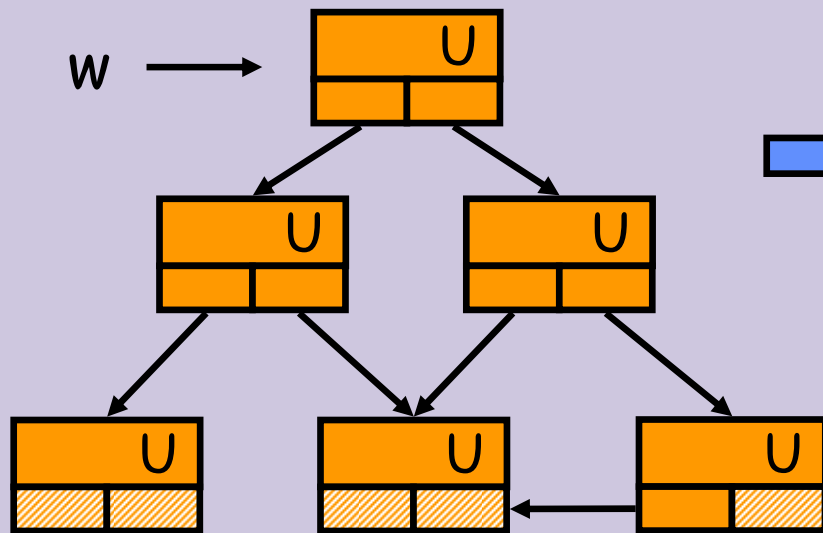
```

Void mark (NODE root) {
    NODE *w = root ;
    NODE *parent = NULL;
    NODE *temp
While(w != NULL){
    if ((w → label == U) && (w → left != NULL) && (w → left → label == U)){
        GO-LEFT : w → label = L;
        temp = w → left;          /* הורדת מצביעים שמאלה תוך שימוש בתא עזר */
        w → left = parent;
        w = temp;
    }
    else if (w → label == L) && (w → right != NULL) && (w → right → label == U)){
        GO-RIGHT : w → label = R;
        המשך באופן דומה...
    }
    else {                          /* ביקרנו כבר את הילדים של w */
        GO-UP :
        המשך באופן דומה...
    }
}

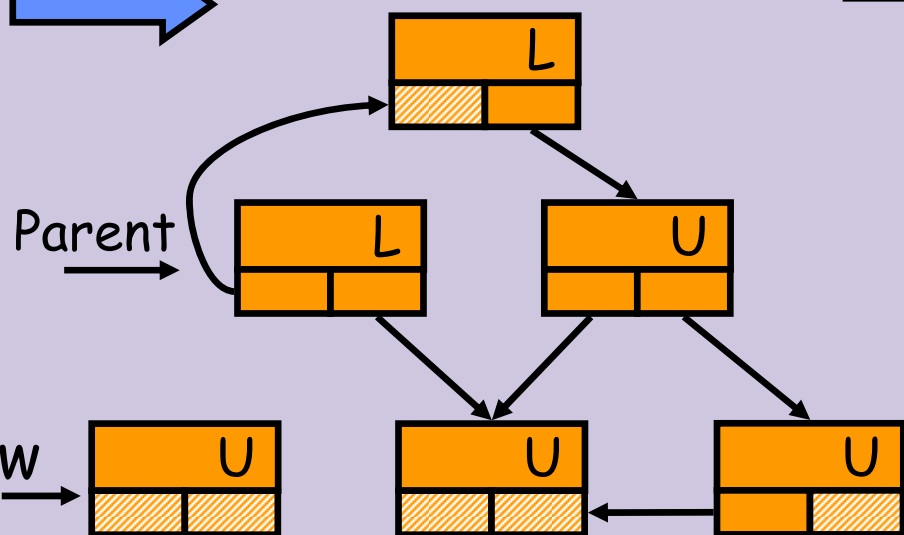
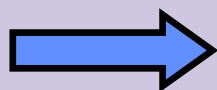
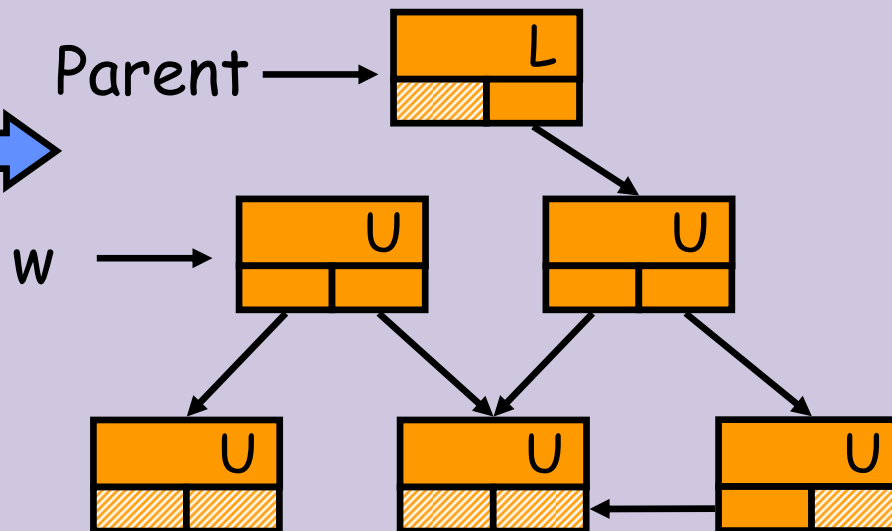
```

האלגוריתם עובד גם על גרף כללי

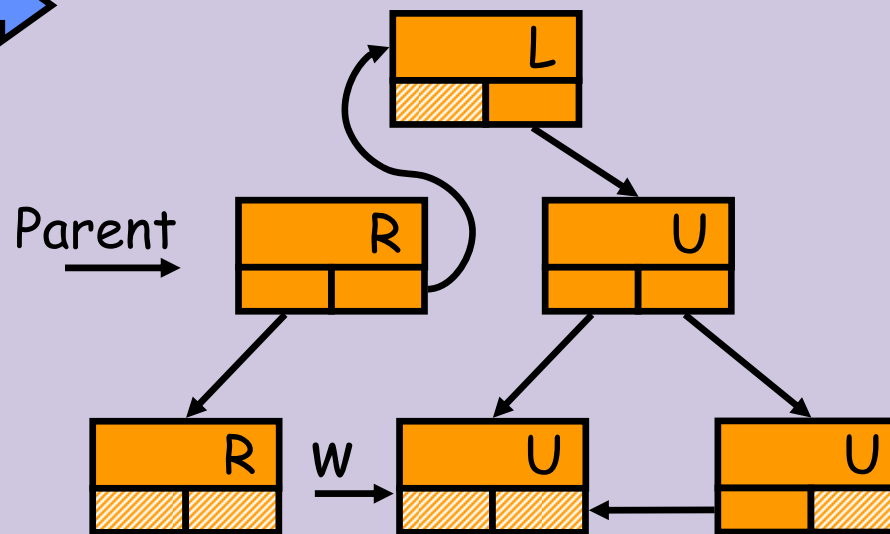
Parent=None

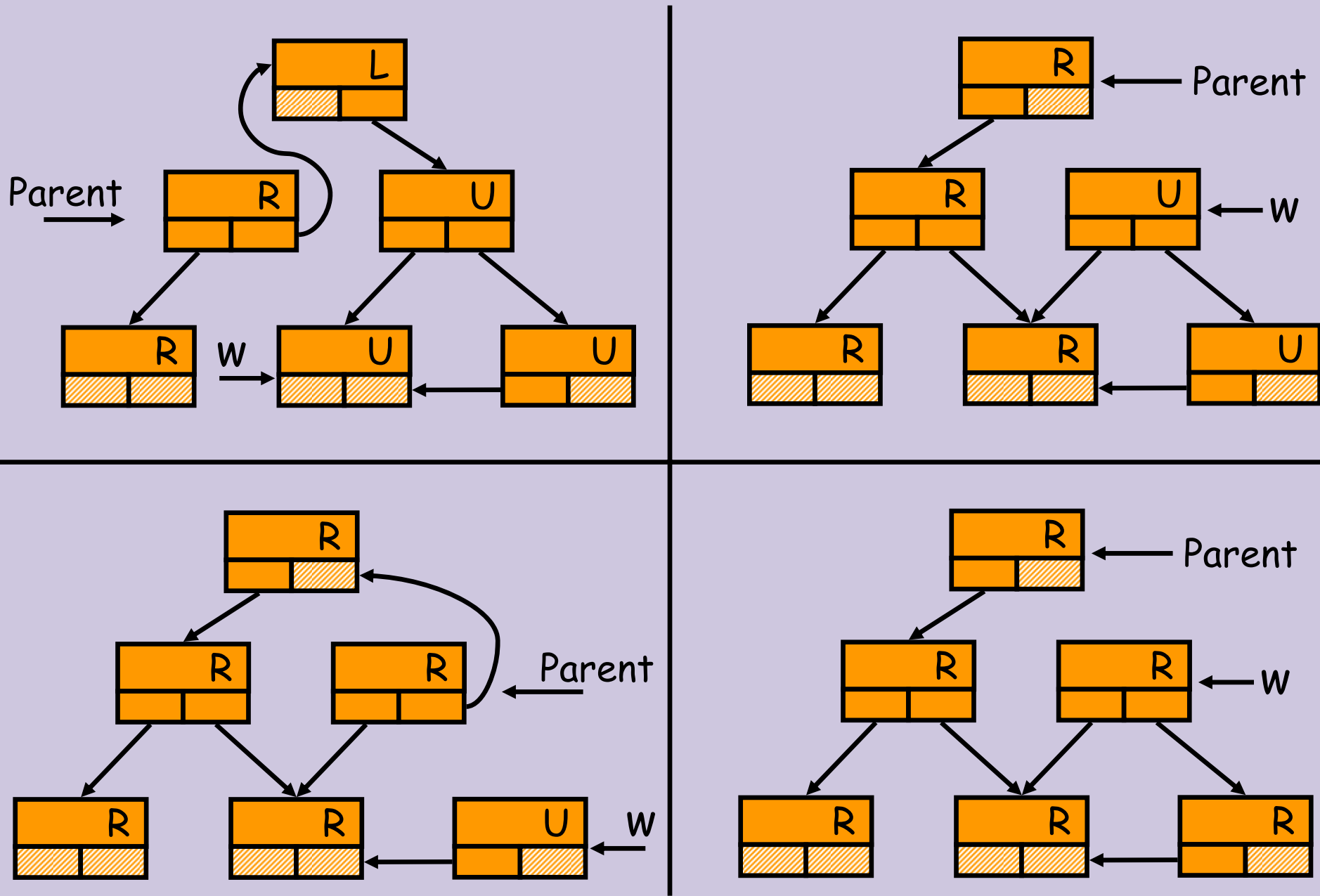
Parent

Parent

האלגוריתם על גרף כללי (המשך)

התכנית הראשית

```
Garbage_collect( ){  
    for(v in memory)  
        v.label = U;  
    for(program variable x)  
        mark(x);  
    for(v in memory){  
        if(v.label == U)  
            add v to AVAIL;  
    }  
}
```

הערות

רצוי למנוע מצב שמדי פעם נעשית פעולה ארוכה של איסוף אשפה מזיכרון שבו נערמה אשפה רבה.

פיתרון

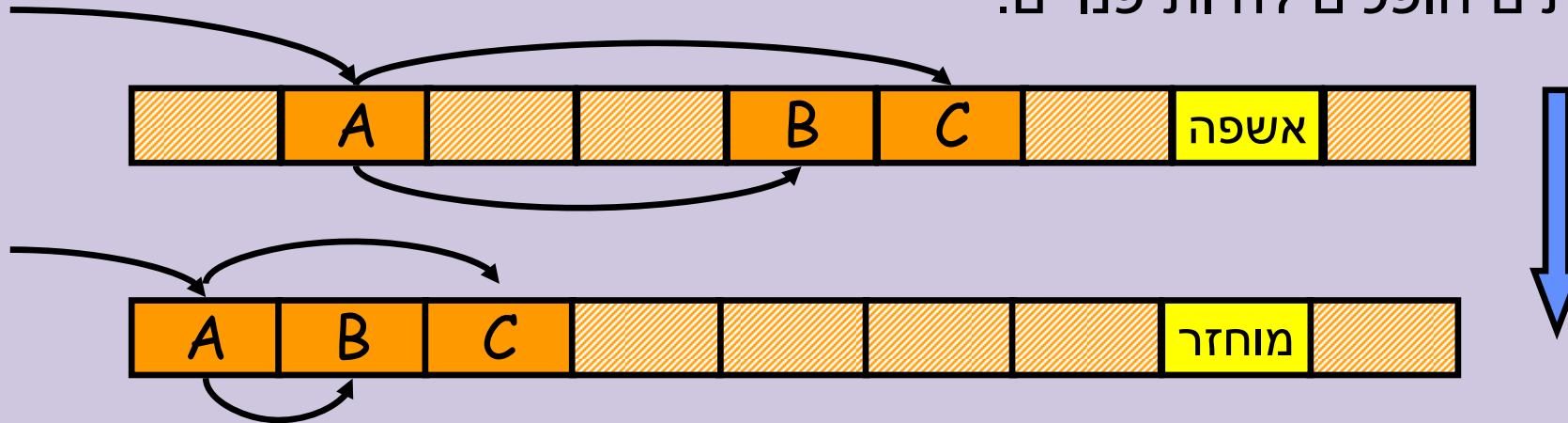
• שילוב בן ספירה וסימון. ספירה משחררת צמתים בזמן שהם מתגלים. בד"כ אין מעגלים רבים וספירה מונעת הצטברות אשפה. ניתן להגביל את גודל השדה count לשלושה-ארבע ביטים מפני שרק לעיתים רחוקות מספר המצביעים על צומת גדולה מ-10. מצב נדיר זה מטופל ע"י הסימון.

• איסוף אשפה גם כאשר רשימת AVAIL אינה ריקה (on the fly), במקביל לפעולות הרגילות של התכנית.

דחיסה (Compaction)

מטרה: ריכוז כל הצמתים הקשורים בתחילת הזיכרון – כל שאר הצמתים הופכים להיות פנויים.

נדרשת זהירות בעדכון המצביעים: העתקה של צמתים למקומם החדש אינה מספיקה. להלן פתרון ראשוני לבעיה:

לכל צומת נוסף שדה `new-addr` שימש אותנו בזמן איסוף האשפה.

- נבצע סימון.
- נחשב לכל צומת את הכתובת החדשה, ונשים אותה בשדה `new-addr`.
- נעבור על הצמתים הקשורים ונעדכן מצביעים.
- נעתיק את הצמתים.

פרוט התוכנית

3. עדכון מצביעים:

```
for (j=0; j < m; j++){
    if(mem[j].label != U){
        if (mem[j].left != NULL){
            mem[j].left = mem[j].left → new_addr;
        }
        if (mem[j].right != NULL){
            mem[j].right=mem[j].right → new_addr;
        }
    }
}
```

1. סימון: For (i = 0; i < n; i++)

```
mark(vi);
```

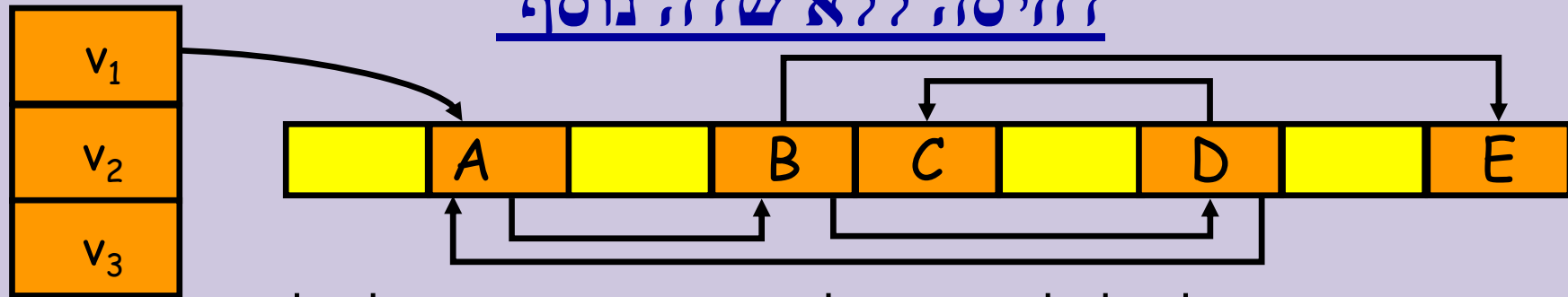
2. חישוב כתובת חדשה: p=0;

```
for (j=0; j < m; j++){
    if(mem[j].label != U)
        mem[j].new_addr = p++;
}
```

4. העתקה:

```
for (j=0; j < m; j++){
    if(mem[j].label != U){
        mem[mem[j].new_addr] = mem[j];
    } /* שימו לב שמתקיים: mem[j].new_addr < j */
```

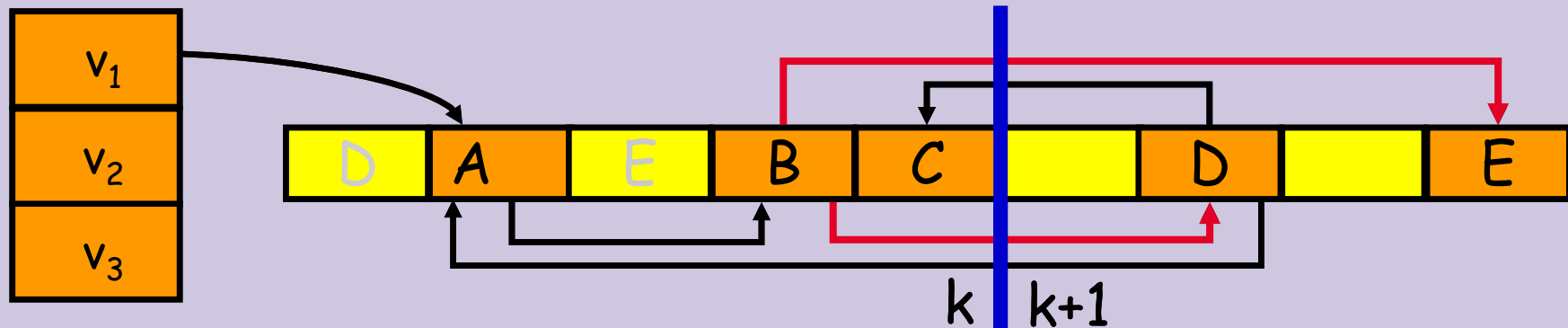
דחיסה ללא שדה נוסף

בציור זה מצביע שמאלי של כל תא מצויר למטה ומצביע ימני מצויר למעלה.

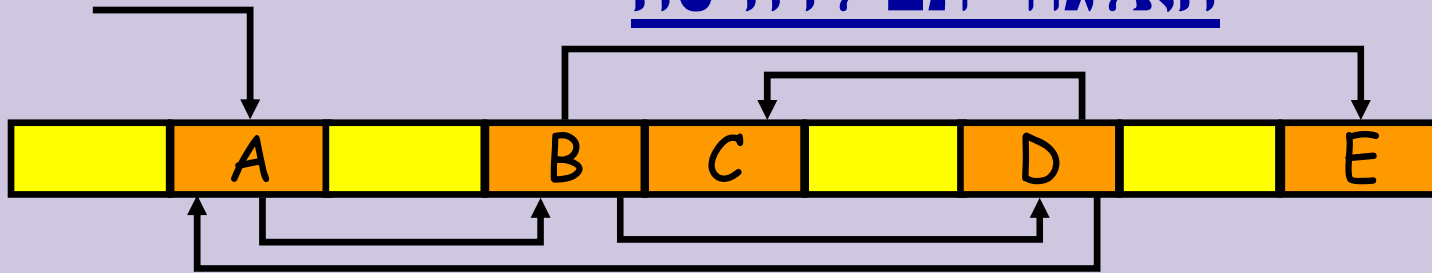
הרעיון: נניח שישנם k צמתים נגישים. בדוגמא $k=5$.

כל הצמתים בכתובות $1 \dots k$ יושארו במקומם. כל צמתים הקשורים הנמצאים במקומות $k+1 \dots m$ יועתקו למרווחים שנמצאים ב- k הכתובות הראשונות.

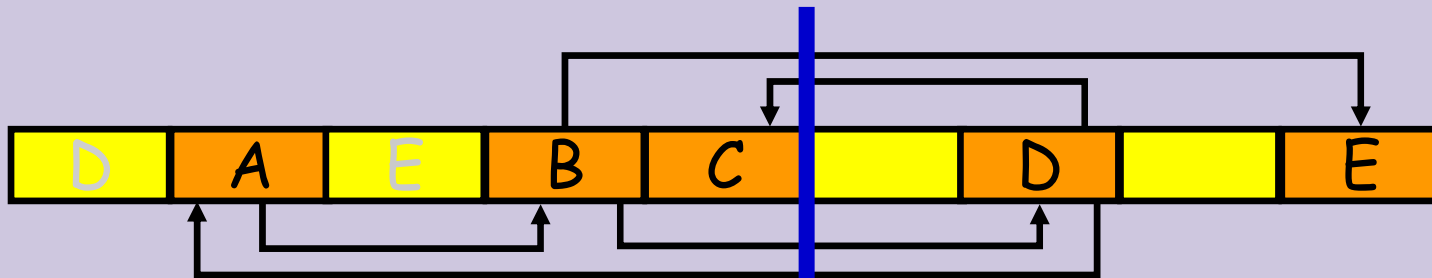

בזמן העתקת צומת V לכתובת החדשה, נשמור במקומו הישן (נאמר בשדה left) מצביע לכתובת החדשה. מצביע זה ישמש לעדכון המכוונים המצביעים אל V . בדוגמא נעדכן את שני המצביעים של צומת B לכתובות החדשות של D ושל E .

האלגוריתם לדחיסה

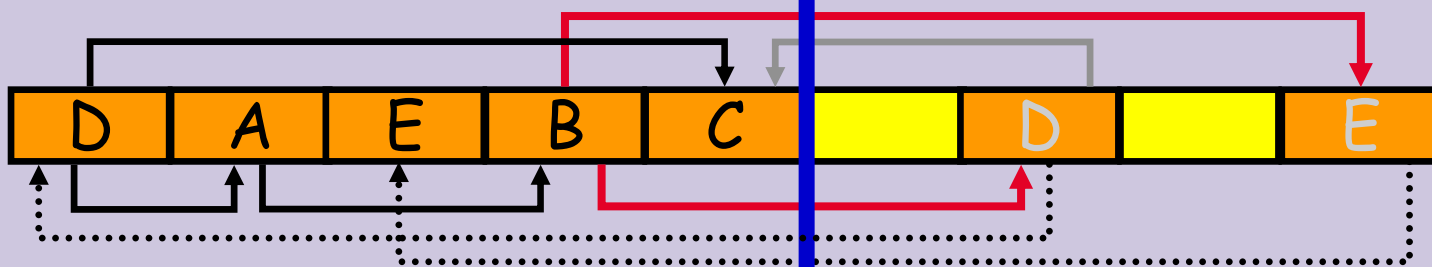

סימון וספירה:

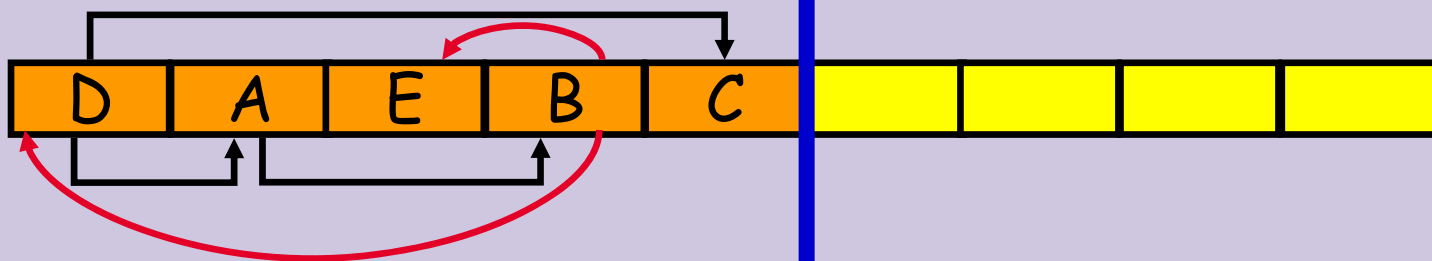

חישוב כתובות:

k k+1

העתקת צמתים:

עדכון מצביעים:

הערות לסיכום

- בשיטת הספירה משתמשים לדוגמא במערכות ה- `unix`: `perl`, `awk` וכן במערכות חומרה קטנות כמו בקרים בהם פעולת `reset` מנקה אשפה.
- בשפת `MODULA 2+` משתמשים בשיטת ספירה עם `backup` בעזרת שיטת הסימון.
- בספר *Garbage Collection: Algorithms for automatic dynamic memory management*, Richard Jones and Rafael Lins, Wiley, 1999.
- יש פרקים על איסוף אשפה בשפת `C++` ובשפות רבות נוספות.
- כל האלגוריתמים בהם דנו ניתנים להרחבה לזיכרון המכיל אובייקטים מסוגים וגדלים שונים.

Garbage Collection